

Maria Gunnarsson från Ålstorp utanför Laholm rattar stolt sin Oldsmobile cabriolet från 1966 med påkopplad husvagn, en Sprite Alpine S 1968.

Maria renoverar gamla husvagnar

Tandsköterska fick blodad tand

En stugsemester på Öland som slutade med husvagnssemester i Norge. Det är upptakten till Maria Gunnarssons intresse för husvagnar. En modern vagn med alla bekvämligheter är heller inget som imponerar på henne. Det ska vara en klassiker och nu har hon två stycken!

av **Torbjörn Larsson**

allt började sommaren 2002 när Maria gjorde upp semesterplanerna med familjen hemma i Ålstorp utanför Laholm. Hon och sambon Kenneth bestämde sig för att man skulle hyra en stuga under en vecka på Öland tillsammans med dottrarna Anna, Jennie och Malin. En veckas välbehövlig avkoppling från jobbet som tandsköterska i Ängelholm. Kanske ingenting märkligt med det. En helt vanlig svensk familj som

planerar sin sommaresemester med sol och bad. Om det nu inte var för Maria! Visst blev det sol och bad för familjen den sommaren. Fast inte på Öland, utan i Norge!

När Maria skulle boka stuga tyckte hon det var dyrt.

– 6 000 kronor för en vecka. För det får man ju en husvagn och kan åka vart man vill, var hennes konstaterande.

Sagt och gjort. Familjen började helt enkelt att leta efter en husvagn

Hela renoveringsarbetet finns väl dokumenterat i Marias fotoalbum.

istället för att boka stuga på Öland. I Örskelljunga fann man vad man sökte, en Abbey 450 CT från 1975.

– Det var en av de sista vagnarna vi tittade på hos en försäljare. Visst var den rätt sliten, men det luktade fräscht när vi steg in i den lilla vagnen, minns Maria.

Den 30 juli levererades vagnen nybesiktigad och med några små skavanker åtgärdade. Bara ett par dagar senare begav sig familjen iväg på sin första husvagnssemester någonsin. Att ratta österut mot Öland var det aldrig tal om.

– Nej, vi for norrut till Tärnaby i Västerbotten. Sedan åkte vi genom Norge på hemvägen. Sammanlagt körde vi över 300 mil på ett par veckor, säger Maria. 📍

Maria har medvetet strävat efter att så långt som möjligt bevara husvagnen i originalskick. Den vinröda lacken gör att den passar väl ihop med bilen.

Det är inte bara Maria som har intresse för bilar och husvagnar. Även sambon Kenneth putsar på sin ögonsten, en Chevrolet Bel Air från 1957.

➤ **Väl hemkommen** hade Maria ett par veckor kvar av semestern medan Kenneth började jobba och visst var det lite som behövde göras med vagnen. Sagt och gjort. Maria tapetserade om och sydde nya gardiner.
– Du är i vagnen när jag åker på morgonen och när jag kommer hem på kvällen. Hur kan man tillbringa så mycket tid på så liten yta som i en

”Jag minns att den var grön av alger och det luktade mögel när man klev in i den. Så jag åkte hem med oförrättat ärende”

liten husvagn, klagade Kenneth.

Inte nog med ett nyväckt intresse för husvagnar hos Maria. Ett nytt intresse för att renovera var också väckt. I en tidningsannons fann hon senare på hösten vad som skulle bli hennes ögonsten. En Sprite Alpine S från 1968.

Maria brister ut i ett stort skratt när hon berättar om hur hon köpte vagnen.

– Den fanns utanför Hjärnarp. Jag svängde av dit när jag var på väg hem från jobbet en eftermiddag, säger Maria.

Vägbeskrivningen hade hon fått av sambon Kenneth. När hon närmade sig den aktuella gården såg hon husvagnen, en som det verkade jättefin Sprite Alpine. Men komplikationer tillstötte när hon klev ur bilen.

– Jag möttes av en man och en hund på gårdsplanen och presenterade

mig. Vagnen verkar ju fin var min första kommentar. Mannen såg ut som ett levande frågetecken, minns Maria.

Ett par minuter och ett telefonsamtal hem till sambon senare kunde alla frågetecken rätas ut. Maria hade kört till fel adress!

– Jag ville bara sjunka genom jorden. Det var när jag frågade om han inte hette Lennart och han svarade nej som jag förstod att jag helt enkelt kört till fel ställe. Han hade själv nyligen köpt vagnen och den var inte till salu, säger Maria.

Hon fick åka vidare. Så småningom hittade hon rätt, men den husvagn hon nu mötte var ingen rolig syn.

– Jag minns att den var grön av alger och det luktade mögel när man klev in i den. Så jag åkte hem med oförrättat ärende, säger Maria. ➤

Yngsta dottern Malin åker gärna med mamma på en provtur.

En förlängnings-sladd var allt till el-anläggning innan Maria ordnade även det vid renoveringen av husvagnen.

Det mesta av husvagnens inredning har Maria bevarat i original. Men en och annan ny detalj har hon tvingats tillverka, som de här bänkskivorna.

➤ **Men hon kunde inte** släppa tankarna på vagnen. Uppfräschningen av Abbeyn hade gett henne blodad tand att renovera husvagnar och sent på kvällen bestämde hon sig för att hon skulle köpa husvagn nummer två.

– Jag förstod att det skulle bli en betydligt mer grundlig renovering än med Abbeyn. Nu var det ju inte bara frågan om att måla om i vagnen och sy nya gardiner. Det handlade om att i princip riva ner hela vagnen, säger Maria.

Några dagar senare fanns Spritevagnen hemma i Ålstorp och på hösten 2002 påbörjade Maria renoveringen som skulle sträcka sig över två vintrar.

– Tanken var att jag sedan skulle sälja den här vagnen. Vi hade ju Abbeyn, säger Maria.

Hon började med att riva ut hela inredningen. Väggar och isolering var bara att kasta. Golvet åkte samma väg. I princip var det inte mycket mer än aluminiumskalet kvar.

Sliprondellen kom fram för att få chassit fritt från rost. Maria sågade till nya väggreglar och husvagnen fick ny isolering. Av alla inrednings-

detaljer jobbade hon med att putsa upp så mycket som möjligt.

– Jag ville ha vagnen i originalskick. Därför sparade jag så mycket som jag överhuvudtaget kunde av inredningen och alla detaljer som exempelvis lister. Den gamla gasolspisen fick jag tyvärr slänga eftersom den läckte. Men i övrigt är det mesta av köksinredningen kvar. Vad som gjordes helt nytt var i första hand att jag drog in el i vagnen, säger Maria.

Sommaren 2003 kom familjen också iväg på sin tänkta semester till Öland. Det blev givetvis ingen stuga, man hade ju Abbeyn. Senare på hösten bestämde hon sig också för att Spritevagnen inte skulle säljas.

– Jag vet inte hur många timmar jag lagt ned på renoveringen, men det är många. För varje timma och varje framsteg kändes Spritevagnen allt mer som min egen, som jag inte ville skiljas ifrån, säger Maria.

När hon och sambon under hösten var på bilträff i Skåne trillade allt på plats om vad hon skulle göra med Spritevagnen.

– Det var när jag såg hur många

det var som hade dragkrok och husvagn till sina amerikanare som allt föll på plats. Spritevagnen från 1968 skulle ju vara som klippt och skuren till min Oldsmobile Delta 88 cabriolet från 1966, säger Maria.

Sagt och gjort. Hon satte dragkrok på bilen och målade delar av husvagnen i samma vinröda färg som bilen. Den 5 maj i fjol satte hon punkt för projektet när ekipaget besiktigades.

Under fjolårets regniga sommar blev det inga längre utflykter.

– Nej det blev ingen långsemester. Men vi var ute några helger här i Halland och i Skåne, säger Maria.

Sommarens resplaner är heller inte spikade, men en och annan tur lär det säkert bli längs de sydsvenska sommarvägarna. Maria har heller inga nya renoveringsprojekt på gång när det gäller husvagnar. Men tro för den skull inte att hon kommer att hålla sig borta från garaget.

– Nej, någon ny husvagnrenovering blir det inte nu. Jag ska koncentrera mig på bilarna, en Oldsmobile från 1957 och en Ford Anglia från 1962, avslutar Maria. ■